

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010164
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717010164.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3.4.2019, v trestnej veci proti obžalovanému S. E. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 17/2017 zo dňa 4.4.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.
Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v r a c i a vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad uznal obžalovaného S. E. vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 01.01.2015 v čase okolo 00:10 hod. pred pivárňou Egídius na Námestí sv. Egídia v Poprade, v prítomnosti S. S. G. a S. D. G. - rodičov Y. G. a S. X. G. - sestry Y. G. a v prítomnosti väčšieho počtu ďalších osôb fyzicky napadol poškodeného Y. G. po tom, ako ho on upozornil na to, aby prestal pod jeho nohy a nohy jeho príbuzných hádzať petardy a aby svetlicou nemieril na nich a aby jednotlivé rany zo svetlice nevystreľoval smerom k nim, na čo obžalovaný S. E. zareagoval tak, že držiak v ruke zapálenú svetlicu touto udelil Y. G. do oblasti tváre, spôsobiac mu drobné popáleniny na viacerých miestach tváre, ktorý z dôvodu obáv zo spôsobenia ďalších popálenín väčšieho rozsahu a s cieľom zabrániť obžalovanému S. E. v ďalšom pokračovaní útoku na svoju osobu chytil obžalovaného S. E. za rameno a za ruku, v ktorej držal svetlicu, pri ďalšom ňaťahovaní obžalovaný S. E. zatlačil na Y. G. a obaja spadli na zem, kde sa obžalovaný S. E. celou svojou váhou zvalil na Y. G., pričom pri vzájomnom ňaťahovaní sa a následnom páde si Y. G. podvrtol pravý členok a pravé koleno, čím utrpel zlomeninu pravého členka s posunom úlomkov a podvrtnutie kolenného kĺbu pravej nohy, ktoré si vyžiadali operáciu a hospitalizáciu od 01.01.2015 do 04.01.2015, nasadenie sadrovej fixácie a chodenie za pomoci barlí a nesebestačnosť pre základné životné potreby do 12.02.2015, s následnou liečbou a ošetrovateľskou starostlivosťou počas celkovej doby troch mesiacov do konca marca 2015, počas ktorej bol Y. G. obmedzovaný zhoršenou pohyblivosťou v pravom členku, sprevádzanou bolesťami pravého členka a kolena, pričom po páde na zem a napriek tomu, že Y. G. obžalovaného S. E. nijako nenapádal ho dvakrát uhryzol do ľavej časti tváre, čím Y. G. spôsobil hryznú ranu o veľkosti 2 cm na ľavej časti tváre v oblasti dolnej časti líca až brady vyžadujúcu si zašitie, s dobou liečenia do 7 dní, bez vážnejšieho obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného Y. G..

Za to mu podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2 Trestného zákona, § 57 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j/ Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 300,-- /tristo/ eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mu ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 /dvoch/ mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň uložil povinnosť zaplatiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava 55, IČO: 35 937 874 náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 2 139,12,--eur.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu, odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine, treste a konaní, ktoré týmto výrokom predchádzalo. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd nedostatočne odôvodnil svoj rozsudok a teda odôvodnenie nespĺňa parametre v zmysle § 168 ods. 1 Tr. poriadku. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s obhajobou, so všetkými tvrdeniami obžalovaného, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa riadil. Obhajoba navrhovala ešte v prípravnom konaní vykonať dôkaz výsluchu obžalovaného, poškodeného aj iných svedkov polygrafom, pričom príslušník PZ ho odmietol vykonať a teda bolo chybou súdu, keď rovnako odmietol takýto dôkaz vykonať a to vzhľadom na to, že vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní boli rozpory. Ďalej uviedol, že predmetný skutok nemá znaky trestného činu výtržníctva, maximálne môže ísť o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, keďže absentujú prakticky všetky znaky skutkovej podstaty. Už prokurátor v prípravnom konaní mal zastaviť trestné stíhanie z dôvodov, že sa skutok nestal alebo nie je trestným činom alebo že ho nespáchal obvinený a keď tak nespravil prokurátor, mal tak urobiť súd. Obžalovaný bol napadnutý poškodeným, ktorý na neho spadol, nie naopak, poškodený mal značne vypité, dokonca sám obžalovaný zavolať policajnú hliadku. Nebolo žiadnym dôkazom preukázané, aby obžalovaný hádzal nejaké petardy alebo svetlice, teda nebol žiadny dôvod na to, aby poškodený vyvolal konflikt s obžalovaným. Poškodený nedokázal hodnoverne vypovedať ani ohľadom napadnutia rímskou sviecou, pričom po údajnom napadnutí neustúpil, ale ostal na mieste, čo svedčí o tom, že on napadol obžalovaného, nie naopak. Nie je jednoznačný ani celý priebeh konfliktu, skôr to vyzerá tak a to nepriamo potvrdzujú aj svedkovia, ktorí svedčili v prospech poškodeného, že práve ten sedel na obžalovanom a zvieral ho, čo svedčí tiež skôr o beztrestnosti obžalovaného. Výpovede obsahujú selektívne okolnosti v neprospech obžalovaného, na čo obhajoba poukazovala aj na hlavnom pojednávaní. Samotná výpoveď poškodeného nemôže byť jediným podkladom pre uznanie viny. Výpoveď poškodeného z prípravného konania zo dňa 28.10.2016 bola neúplná, nepresná, nevedel si spomenúť na žiadne podstatné okolnosti skutku. Čo sa týka znaleckého posudku, ten nemá význam pre posúdenie viny obžalovaného, keďže sa týka iba popisu zranení, ktoré poškodený utrpel. Zdôraznil tiež, že do zápisnice o hlavom pojednávaní boli zaprotokolované aj časti výpovedí svedkov, ktoré vznikli pred vznesením obvinenia a sú procesne nepoužiteľné. Obžalovaný popiera svoju vinu, skupinu okolo rodiny poškodeného nijak neprovokoval, incident vyvolal poškodený. Obžalovaný podľa svojich slov konal v nutnej obrane, pod vplyvom rozrušenia z dôvodu útoku zo strany poškodeného, keď v časovom strese sa musel rozhodnúť, ako zareaguje. Záverom uviedol, že jeho vina nie je absolútne preukázaná a z tohto dôvodu mal byť spod obžaloby oslobodený z dôvodov podľa § 285 písm. a/, b, resp. c/ Tr. por. a žiadal, aby túto chybu napravil odvolací súd. Navrhol teda, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. a oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý v písomnom vyjadrení uviedol, že sa s tvrdeniami obžalovaného v odvolaní nestotožňuje, pretože na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa stal, má znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bolo preukázané, že ho spáchal obžalovaný. Súd prvého stupňa preto dospel k správny skutkovým zistenia a jeho rozsudok považuje za zákonný a správny. Podľa jeho názoru je teda odvolanie obžalovaného nedôvodné a navrhol, aby ho krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a zistil také chyby, že aj keď odvolaním obžalovaného vytýkané nie sú, tak krajskému súdu nezostávalo nič iné, než napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť. Ide totiž o chyby odôvodňujúce podanie dovolania z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. poriadku, teda pre založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré súdom neboli vykonané zákonným spôsobom.

Za zákonným spôsobom vykonaný dôkaz je v zmysle § 119 ods. 2 Tr. poriadku potrebné považovať všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa

Tr. poriadku alebo podľa osobitného zákona. Súčasťou získania dôkazu z dôkazného prostriedku podľa Tr. poriadku je aj jeho procesné zachytenie spôsobom upraveným v Tr. poriadku. Dôkaz, ktorý takto zachytený nie je, nemožno považovať za dôkaz vykonaný zákonným spôsobom.

Prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie práve predošetrým na dôkazoch, ktoré mali byť vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 4.4.2018, ale ktoré spôsobom upraveným v Trestnom poriadku zachytené neboli a tak nie je možné zistiť ich skutočný obsah, o ktorom nie sú pochybnosti. Predovšetkým postavil rozhodnutie na výpovediach svedkov vypočutých na tomto hlavnom pojednávaní, s dôrazom na svedeckú výpoveď poškodeného Y. G., ako aj S.. S. G., S.. X. G. a S.. D. G..

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že samosudkyňa v prejednávanej veci po otvorení hlavného pojednávania opatrením podľa § 58 ods. 3 Tr. por. rozhodla, že zápisnica z hlavného pojednávania sa vyhotoví prostredníctvom záznamového zariadenia. Prednes obžaloby ako aj výpovede svedkov sú v písomnom vyhotovení zápisnice zaznamenané iba uvedením časového rozpätia, počas ktorého trvali. K zápisnici je v spise pripojená obálka s CD nosičom so zvukovým záznamom z hlavného pojednávania, pričom ďalej v spise (č. l. 305) je zažurnalizovaný prepis výpovedí svedkov z hlavného pojednávania konaného dňa 4.4.2018, bez ďalšieho označenia, ktorý nie je podpísaný a autorizovaný. Jedná sa o výpovede svedkov poškodeného Y. G., S.. S. G., S.. X. G., S.. D. G., S. Z., O. H., Bc. Z. M., S. L. a N. H., ktorí boli vypočutí na predmetnom hlavnom pojednávaní. Keďže hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného (na konanie v neprítomnosti dal súhlas v zmysle § 252 ods. 2 Tr. por.), tento vypočutý nebol a boli postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. so súhlasom obhajcu a prokurátora čítané jeho výpovede z prípravného konania.

Na úvod treba v tejto súvislosti uviesť, že vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z. v ust. § 52 ods. 3 pripúšťa vyhotovovanie zápisnice o súdnom pojednávaní (teda aj o hlavnom pojednávaní) aj diktafónom a to postupom podľa § 56 (vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania, ktorý sa uchováva na nosiči), ako aj rýchlopisným záznamom alebo pomocou výpočtovej techniky. Podľa názoru krajského súdu však takýto postup, vo vzťahu k § 58 ods. 3 Tr. poriadku, možný nie je.

Z ust. § 58 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že zápisnicu o hlavnom pojednávaní možno vyhotoviť diktovaním predsedom senátu, rýchlopisným záznamom alebo iným vhodným záznamovým zariadením. Trestný poriadok však, vychádzajúc z ust. § 58 ods. 3, pri vyhotovovaní zápisnice o hlavnom pojednávaní s použitím diktafónu nepočíta, pričom platí, že vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR ako predpis nižšej právnej sily je v rozpore s Trestným poriadkom ako predpisom vyššej právnej sily a teda ust. § 58 ods. 3 Tr. por. má prednosť pred ust. § 52 ods. 3 vyhlášky. Krajský súd má za to, že diktafón nie je plnohodnotným vhodným záznamovým zariadením tak, aby ním bolo možné riadne a bez pochybností zaznamenať všetko, čo má obsahovať zápisnica tak, ako to má na zreteli ust. § 58 ods. 4 Tr. poriadku. Tu je potrebné vychádzať z účelu príslušných zákonných ustanovení a na základe toho zadefinovať pojem a účel „inéno vhodného záznamového zariadenia“. Odvolací súd je toho názoru, že parametre na riadne vyhotovenie zápisnice o hlavnom pojednávaní spĺňajú záznamové zariadenia dodané spoločnosťou AP Media, ktoré sú zabudované v pojednávacích miestnostiach a mali by byť plne funkčné a k dispozícii. Diktafóny, ktoré sa v praxi súdov používajú na zaznamenanie zvukového záznamu podľa § 61a Tr. por., sú usporodbené len na priestorové zachytenie zvuku bez možnosti individuálnej identifikácie osoby, ktorej prednes sa zachytáva.

V zmysle uvedeného je možné dospieť k záveru, že diktafón nemožno považovať za iné vhodné záznamové zariadenie, ako to predpokladá ust. § 58 ods. 3 Tr. poriadku. Nemožno totiž stotožňovať zvukový záznam z hlavného pojednávania podľa § 61a Tr. por., ktorého cieľom je zaznamenávať hlavné pojednávanie, okrem jeho prerušenia a porady senátu, v celosti a reálnom čase (na toto zaznamenávanie slúži diktafón) s vyhotovovaním zápisnice o hlavnom pojednávaní, do ktorej záznamu by musel sudca presne diktovať, kto a kedy hovorí, pričom by musel stranám umožniť aj diktovanie svojich prednesov priamo do diktafónu, aby sa predišlo možnosti nezreteľného zachytenia hovoreného slova. Zvukový záznam podľa § 61a Tr. por. musí byť zabezpečený z každého hlavného pojednávania, jeho použitie nezávisí od rozhodnutia predsedu senátu, pričom má viesť k dodržiavaniu zákonnosti a dôstojnosti hlavného pojednávania a môže byť použitý pri riešení sporov o správnosť protokolácie, prípadne v rámci disciplinárneho konania. Takéto zaznamenávanie sa vykonáva obligatórne popri spôsoboch vyhotovenia zápisnice podľa § 58 ods. 3 Tr. por., o ktorých použití predseda senátu rozhoduje.

Ak by sme aj teoreticky pripustili možnosť, že vyhotovovanie zápisnice z hlavného pojednávania formou „inéno vhodného záznamového zariadenia“ je možné aj prostredníctvom diktafónu, musela by v takomto

prípade asistentka senátu, vychádzajúc z ust. § 52 ods. 3 Spravovacieho poriadku bezodkladne po skončení hlavného pojednávania vyhotoví prepis celej zápisnice, nie iba výpovedí a to pomocou výpočtovej techniky, ku ktorej by bolo potrebné pripojiť doložku „za správnosť vyhotovenia“. Zo žiadneho ustanovenia totiž nevyplýva, aby v prípade použitia diktafónu postačovalo vyhotovenie časti zápisnice v písomnej forme a k nej pripojiť neautorizované prepisy výpovedí svedkov.

Na vyššie uvedených skutočnostiach podľa názoru krajského súdu nič nemení ani zrušenie Metodického pokynu č. 1/2006 generálneho riaditeľa sekcie trestného práva ministerstva spravodlivosti, na ktoré odkazovali senáty krajského súdu pri rozhodovaní v obdobných veciach, ktoré sa skončili zrušením napadnutých rozsudkov v celom rozsahu. Hoci metodický pokyn bol, práve z dôvodu nejasnosti výkladu ohľadom pojmu „iné vhodné záznamové zariadenie“, zrušený a to Inštrukciou Ministerstva spravodlivosti SR č. 7/2019 s účinnosťou od 1.4.2019, principiálne a vo svojej podstate podľa názoru krajského súdu vyhotovenie zápisnice nahrávaním na diktafón, ktorý slúži na vyhotovenie zvukového záznamu z hlavného pojednávania podľa § 61a Tr. poriadku, stále nie je možné považovať za spôsob spísania zápisnice v zmysle § 58 ods. 3 Tr. poriadku, konkrétne zápisnica „iným vhodným záznamovým zariadením“ z už vyššie špecifikovaných dôvodov.

Osobitne krajský súd poukazuje na to, že v následnom prepise výpovedí a vyjadrení niektoré časti prednesov strán chýbajú, pravdepodobne z dôvodu nezrozumiteľnosti a teda nemožnosti zapísať celý obsah vyjadrení pri prehrávaní záznamu z diktafónu. Pasáže, ktoré chýbajú, sú v prepise vybodkované, pričom takýto prepis s chýbajúcimi časťami je nejasný, neúplný, nezachytáva skutočný obsah prednesov a niektoré vety ale aj celé odseky potom nedávajú význam. Z takéhoto prepisu nie je možné zistiť skutočný a kompletný obsah jednotlivých prednesov, pričom v chýbajúcej vybodkovanej časti mohli byť uvedené aj dôležité skutočnosti a argumenty. Preto ani tieto prepisy s chýbajúcimi časťami viet nemožno považovať za postačujúce.

Krajský súd teda z uvedených dôvodov považoval svedecké výpovede ako dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní za vykonané spôsobom, ktorý nie je v súlade s Trestným poriadkom, tieto dôkazy sú teda vykonané nesprávnym spôsobom a aj ich zaznamenanie bolo urobené v rozpore s postupom, ktorý udáva Trestný poriadok, súd prvého stupňa na základe takýchto dôkazov nemohol mať dostatočný podklad pre rozhodnutie vo veci samej a za takýchto okolností nie je možné bez pochybností zistiť a overiť skutočný obsah dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní bez pochybností. Preto krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. zrušil v celom rozsahu a v súlade s § 322 ods. 1 Tr. por. súdu prvého stupňa uložil, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol a to na základe dokazovania vykonaného a zaznamenaného zákonným spôsobom vo vyššie načrtnutom smere.

Úlohou súdu prvého stupňa po zrušení rozsudku teda bude vec opätovne prejednať, znova vykonať hlavné pojednávanie, pričom bude musieť zachytiť jeho priebeh a dôkazy na ňom vykonané spôsobom ustanoveným zákonom, aby zápisnica z hlavného pojednávania bola vyhotovená skutočne niektorým zo spôsobov podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku. Za týmto účelom bude potrebné predovšetkým zopakovať dokazovanie výsluchom svedkov a to poškodeného Y. G., S.. S. G., S.. X. G., S.. D. G., S. Z., O. H., Bc. Z. M., S. L. a N. H.. H. sa hlavné pojednávanie dňa 4.4.2018 vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, v prípade, ak sa v novom prejednaní veci obžalovaný na hlavné pojednávanie dostaví, bude ho potrebné vypočuť a jeho výpoveď zaznamenať taktiež zákonným spôsobom. Následne bude musieť súd prvého stupňa takto vykonané a zaznamenané dôkazy spolu s ďalšími dôkazmi v predmetnej trestnej veci opätovne vyhodnotiť jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a na základe takto vykonaného dokazovania znova rozhodnúť vo veci samej. V ďalšom konaní bude nevyhnutné, aby prvostupňový súd rešpektoval ust. § 327 ods. 1 a 2 Tr. por., pričom odôvodnenie rozhodnutia má spĺňať kritériá zákonného ust. § 168 ods. 1 Tr. por.

Mimo vyššie uvedených dôvodov odôvodňujúcich zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu, vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie bolo podané obžalovaným v jeho prospech, odvolací súd ešte vo vzťahu k uloženiu povinnosti obžalovanému nahradiť škodu Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 2.139,12 eur uvádza, že k tomu, aby mohla byť obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, musí byť škoda resp. ujma reálne spôsobená trestným činom, teda musí existovať príčinná súvislosť, vecná, objektívna a priama medzi konaním páchatela a vzniknutou škodou. V danom prípade obžalovaný je trestne stíhaný pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Hoci v skutkovej vete je uvedené aj zranenie poškodeného, ku ktorému došlo pri vzájomnom naťahovaní a následnom páde, konkrétne zlomenina členka s tým, že poškodený bol obmedzený na obvyklom spôsobe života do 12.2.2015 a liečba trvala až do konca marca 2015, čo by teda predstavovalo ťažkú ujmu na zdraví, toto zranenie - vychádzajúc zo znenia skutku, obžalovaný nezavinil ani nedbanlivostne, čo je aj dôvod, prečo nebol stíhaný, žalovaný, ani uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 Tr. zák. Náklady na liečbu zlomeniny členka preto nemôžu byť považované za takýchto okolností za škodu spôsobenú trestným činom spáchaným obžalovaným. Jedinou ujmu na zdraví, ktorá môže byť pričítaná konaniu obžalovaného a je v príčinnej súvislosti s trestným činom, je spôsobenie hryznej rany o veľkosti 2 cm tým, že obžalovaný mal poškodeného dvakrát uhryznúť do ľavej časti tváre, čo si vyžiadalo potrebu ošetrovania a tiež to, že mal poškodeného udrieť svetlicou do oblasti tváre, čím mu mal spôsobiť drobné popáleniny. V prípade, že z uplatnenej sumy liečebných nákladov sa dajú vyčleniť náklady na ošetrovanie týchto drobných poranení, v prípade uznania viny by bolo možné obžalovanému uložiť náhradu škody len v tomto rozsahu. Vo všeobecnosti sa však pri prečine výtržníctva ani nepožaduje spôsobenie ujmy na zdraví, ale postačuje iba fyzické napadnutie iného. Aj touto otázkou vzhľadom na skutkové zistenia a zohľadnenie príčinnej súvislosti medzi konaním obžalovaného kvalifikovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. definovaného zákonnou právnou vetou „dopustil sa fyzicky, na mieste verejne prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného“ a ujmu na zdraví, ktorú utrpel poškodený a s ktorou boli spojené úhrady za liečebné náklady zo strany zdravotnej poisťovne, sa v naznačenom smere bude musieť súd prvého stupňa zaoberať a zvážiť, ako v prípade, že uzná obžalovaného vinným zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, rozhodne o náhrade škody.

Z uvedených dôvodov potom bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, s poukazom na ust. § 322 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.